

begrijpelijk. De moeilijkste problemen ontwart hij, vaagt hij als spelend weg met ijl geniaal gebaar! Enorm is zijn Kennis!"

Het spreekt vanzelf, dat deze Roomsche schrijver dwalingen in het werk van Dr. Kuyper vindt. Maar dat belet hem niet verder te schrijven: „Hoe schitterend is weer zijn ontzenuwing van de leer van het duizendjarig Rijk, de leer die juist nu weer zooveel aanhang vond."

Dr. Schaepman heeft een „Christelijke wijsbegeerte der geheele wereldgeschiedenis" willen schrijven; het zou in verzen geweest zijn.

„Kuyper schreef volgens zijne wereldbeschouwing, die in vele grootsche hoofdgedachten een is met de Roomsche-Katholieken, zijn oeuvre in proza. Maar in proza, dat soms, vooral waar hij den psalmen-dichter in zijn wezen teekent, als taal en toon boven veel roemrijk bekend dichtwerk uitgaat!

De toon van Kuyper's werk is bijna steeds en overal een zeer Christelijke, tegenover alle afwijkende meeningen. Hier is niet de Staatsman aan het woord, die soms striemend was, maar de edele Christelijke denker.

Na dit bijna eenig hoofdartikelenplan in een gewoon weekblad, waarin deze groote Oude steeds God's Recht en Liefde en Eer met stoere Christelijke kracht manmoedig heeft verdedigd tegenover al de moderne krachten dezer wereld, peinst hij in zijn 82ste levensjaar, te midden van al zijn vele overige werk, alweer over een nieuwen grootschen, breed opgezetten arbeid: „Over den Messias", het vijfde van dezen aard. Hoe ook de beoordeelingen luiden zullen, Kuyper's oeuvre in zijn weekblad „*De Heraut*" staat als persartikelenreeks van hoogst wetenschappelijken inhoud, misschien wel eenig in de wereld der journalistiek."

Dit stuk is onderteekend door Dr. A. C. A. Hoffman. Ons dunkt, dat een Gereformeerde haast niet met meer waardeering over den jongsten arbeid van Dr. Kuyper had kunnen schrijven. Inmiddels is in de Heraut een nieuwe artikelenreeks „Van de Kerk" begonnen.

En nu spraken we nog niet over de rectorale oraties, die door Dr. Kuyper werden uitgesproken en die telkens een evenement konden genoemd worden. Van de rede over „Sovereiniteit in eigen kring", gaven we reeds een uitvoerig overzicht. In 1881 handelde hij bij de overdracht van het rectoraat over „De hedendaagsche